

“મીઠા બાળકો - તમે હમણાં સુધી જે કાંઈ ભણ્યા છો તેને ભૂલી જાઓ, જીવતે જીવ મરવું એટલે બધું જ ભૂલવું, પાછલું કાંઈ પણ યાદ ન આવે”

પ્રશ્ન :- જે પુરા જીવતે જીવ મરેલાં નથી તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેઓ બાપથી પણ દલીલ કરતાં રહેશે. શાસ્ત્રોનું ઉદાહરણ આપતાં રહેશે. જેઓ પુરા મરી ગયા છે તેઓ કહેશે બાબા જે સંભળાવે તેજ સાચું છે. અમે અડધો કલ્પ જે સાંભળ્યું તે જૂઠું જ હતું એટલે હવે તે મુખ પર પણ ન લાવો. બાપ એ કહ્યું છે હિયર નો ઈવિલ.....

ગીત :- ઓમ નમઃ શિવાય.....

ઓમ શાંતિ! બાળકોને સમજાવાયું છે જ્યારે શાંતિમાં બેસાડો છો, જેને નિષ્ઠા અક્ષર આપ્યો છે, આ ડ્રિલ કરાવાય છે. હવે બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે કે જે જીવતે જીવ મર્યા છે, કહે છે અમે જીવતે જીવ મરી ચૂક્યા છીએ, જેમ મનુષ્ય મરે છે તો બધુંજ ભૂલી જાય છે ફક્ત સંસ્કાર રહે છે. હવે તમે પણ બાપનાં બનીને દુનિયા થી મરી ગયા છો. બાપ કહે છે તમારામાં ભક્તિનાં સંસ્કાર હતાં, હવે તે સંસ્કાર બદલાઈ રહ્યા છે તો જીવતે જીવ તમે મરો છો ને. મરવાથી મનુષ્ય ભણેલું બધુંજ ભૂલી જાય છે પછી બીજા જન્મમાં નવેસરથી ભણવાનું હોય છે. બાપ પણ કહે છે તમે જે કાંઈ પણ ભણેલાં છો તે ભૂલી જાઓ. તમે તો બાપનાં બન્યાં છો ને. હું તમને નવી વાત સંભળાવું છું. તો હવે વેદ, શાસ્ત્ર, ગ્રંથ, જપ, તપ વગેરે આ બધી વાતો ભૂલી જાઓ એટલે જ કહે છે - હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવીલ..... આ આપ બાળકોનાં માટે છે. ઘણાં ખુબ શાસ્ત્ર વગેરે ભણેલાં છે, પુરા મર્યા નથી તો ફાલતુ આરગ્યું (દલીલ) કરશે. મરી ગયા પછી ક્યારેય આરગ્યું નહીં કરશે. કહેશે બાપએ જે સંભળાવ્યું છે તે જ સાચું છે, બાકી વાતો અમે મુખથી કેમ લાવીએ! બાપ કહે છે આ મુખમાં લાવો જ નહીં. હિયર નો ઈવિલ. બાપએ ડાયરેક્શન આપ્યું છે ને - કાંઈ પણ સાંભળો નહીં. બોલો હમણાં અમે જ્ઞાન સાગરનાં બાળકો બન્યાં છીએ તો ભક્તિ ને કેમ યાદ કરીએ! અમે એક ભગવાનને જ યાદ કરીએ છીએ. બાપએ કહ્યું છે ભક્તિમાર્ગને ભૂલી જાઓ. હું તમને સહજ વાત સંભળાવું છું કે મુજ બીજને યાદ કરો તો ઝાડ આખું બુદ્ધિમાં આવી જ જશે. તમારી મુખ્ય છે ગીતા. ગીતામાં જ ભગવાનની સમજણ છે. હવે આ છે નવી વાતો. નવી વાત પર હંમેશા વધારે ધ્યાન અપાય છે. છે પણ ખુબ સહજ વાત. સૌથી મોટી વાત છે યાદ કરવાની. ઘડી-ઘડી કહેવું પડે છે-મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો, આજ બહું ગુણ્ય વાતો છે, આમાં જ વિદ્ય પડે છે. ઘણાં બાળકો છે જે આખાં દિવસમાં બે મિનિટ પણ યાદ નથી કરતાં. બાપનાં બનીને પણ સારા કર્મ નથી કરતાં તો યાદ પણ નથી કરતાં, વિકર્મ કરતાં રહે છે. બુદ્ધિમાં બેસતું જ નથી તો કહેશે આ બાપની આજ્ઞાનો નિરાદર છે, ભણી નહીં શકશે, તે તાકાત નથી મળતી. શારીરિક ભણતર થી પણ બળ મળે છે ને. ભણતર છે સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવકનું સાધન). શરીર નિર્વાહ હોય છે તે પણ અલ્પકાળ માટે. ઘણાં ભણતાં-ભણતાં મરી જાય છે તો તે ભણતર થોડી સાથે લઈ જશે. બીજો જન્મ લઈ ફરી નવેસરથી ભણવું પડે. અહીંયા તો તમે જેટલું ભણશો, તે સાથે લઈ જશો કારણકે તમે પ્રાલબ્ધ પામો છો બીજા જન્મમાં. બાકી તો તે બધું છે જ ભક્તિમાર્ગ. શું- શું ચીજો છે, એ કોઈ નથી જાણતું. રુહાની બાપ આપ રુહાને બેસી જ્ઞાન આપે છે. એક જ વાર બાપ સુપ્રીમ રુહ આવીને રુહાને નોલેજ આપે છે, જેનાંથી વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. ભક્તિમાર્ગમાં સ્વર્ગ થોડી હોય છે. હવે તમે ઘણીનાં બન્યાં

છો. માયા ઘણીવાર બાળકોને પણ નિધનનાં બનાવી દે છે, નાની-નાની વાતોમાં એકબીજાથી લડી પડે છે. બાપની યાદમાં નથી રહેતાં તો નિધનનાં થયા ને. નિધનનાં બન્યાં તો જરૂર કોઈ ને કોઈ પાપ કર્મ કરી દેશે. બાપ કહે છે મારા બનીને મારું નામ બદનામ નહિ કરો. એક-બીજા થી ખુબ પ્રેમ થી ચાલો, ઉલટું-સુલટું નહીં બોલો. બાપને એવી-એવી અહલ્યાઓ, કુબ્જાઓ, ભીલડીઓનો પણ ઉદ્ધાર કરવો પડે છે. કહે છે ભીલડીનાં બોર ખાધાં. હવે એમજ ભીલડીનાં બોર થોડી ખાઈ શકે છે. ભીલડી થી જ્યારે બ્રાહ્મણી બની જાય છે તો પછી કેમ નહિ ખાશે! એટલે બ્રહ્મા ભોજનની મહિમા છે. શિવબાબા તો ખાશે નહીં. એ તો અભોક્તા છે. બાકી આ રથ તો ખાય છે ને. આપ બાળકોને કોઈથી આરગ્યું કરવાની દરકાર નથી. હંમેશા પોતાની સેફ (સુરક્ષિત) સાઈડ રાખવી જોઈએ. અક્ષર જ બે બોલો-શિવબાબા કહે છે. શિવબાબાને જ રુદ્ર કહેવાય છે. રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા નિકળી તો રુદ્ર ભગવાન થયા ને. કૃષ્ણને તો રુદ્ર નહીં કહેશું. વિનાશ પણ કોઈ કૃષ્ણ નથી કરાવતાં, બાપ જ સ્થાપના, વિનાશ, પાલના કરાવે છે. પોતે કાંઈ નથી કરતાં, નહીં તો દોષ પડી જાય. એ છે કરનકરાવનહાર. બાપ કહે છે હું કાંઈ કહેતો નથી કે વિનાશ કરો. આ બધું ડ્રામામાં નોંધાયેલું છે. શંકર કાંઈ કરે છે શું? કાંઈ પણ નહીં. આ ફક્ત ગાયન છે કે શંકર દ્વારા વિનાશ. બાકી વિનાશ તો તે પોતેજ કરી રહ્યાં છે. આ અનાદિ બનેલો ડ્રામા છે જે સમજાવાય છે. રચયિતા બાપ ને જ બધાં ભૂલી ગયાં છે. કહે છે ગોડ ફાદર રચયિતા છે પરંતુ એમને જાણતાં જ નથી. સમજે છે કે એ દુનિયા ક્રિયેટ (રચના રચે) કરે છે. બાપ કહે છે હું ક્રિયેટ નથી કરતો, હું ચેન્જ (પરિવર્તન) કરું છું. કળયુગ ને સતયુગ બનાવું છું. હું સંગમ પર આવું છું, જેનાં માટે ગવાયેલું છે - સુપ્રીમ ઓસ્પીશિયસ (કલ્યાણકારી) યુગ. ભગવાન કલ્યાણકારી છે, બધાનું કલ્યાણ કરે છે પરંતુ કેવી રીતે અને શું કલ્યાણ કરે છે, આ કોઈ જાણતું નથી. અંગ્રેજીમાં કહે છે લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક), પરંતુ તેનો અર્થ થોડી સમજે છે. કહે છે ભક્તિનાં પછી ભગવાન મળશે, સદ્ગતિ મળશે. સર્વની સદ્ગતિ તો કોઈ મનુષ્ય કરી ન શકે. નહિ તો પરમાત્માને પતિત-પાવન સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા કેમ ગવાય છે? બાપ ને કોઈ પણ જાણતાં નથી, નિધનનાં છે. બાપથી વિપરીત બુદ્ધિ છે. હવે બાપ શું કરે. બાપ તો પોતે માલિક છે. એમની શિવજયંતી પણ ભારતમાં મનાવે છે. બાપ કહે છે હું આવું છું ભક્તોને ફળ આપવાં. આવું પણ ભારતમાં છું. આવવાં માટે મને શરીર તો જરૂર જોઈએ ને. પ્રેરણાથી થોડી કાંઈ થશે. આમનામાં પ્રવેશ કરી, આમનાં મુખ દ્વારા તમને જ્ઞાન આપું છું. ગૌમુખની વાત નથી. આ તો આ મુખની વાત છે. મુખ તો મનુષ્યનું જોઈએ, ન કે જાનવરનું. આટલી પણ બુદ્ધિ કામ નથી કરતી. બીજી તરફ પછી ભાગીરથ દેખાડે છે, તે કેવી રીતે અને ક્યારે આવે છે, જરા પણ કોઈને ખબર નથી. તો બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે કે તમે મરી ગયાં તો ભક્તિમાર્ગને એકદમ ભૂલી જાઓ. શિવ ભગવાનુવાચ મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. હું જ પતિત- પાવન છું. તમે પવિત્ર થઈ જશો પછી બધાને લઈ જઈશ. મેસેજ (સંદેશ) ઘર-ઘરમાં આપો. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે પવિત્ર બની જશો. વિનાશ સામે ઊભો છે. તમે બોલાવો પણ છો હું પતિત-પાવન આવો, પતિતોને પાવન બનાવો, રામરાજ્ય સ્થાપન કરો, રાવણ રાજ્ય થી મુક્ત કરો . તે દરેક પોત-પોતાનાં માટે કોશિશ કરે છે. બાપ તો કહે છે હું આવીને સર્વની મુક્તિ કરું છું. બધાં પ વિકારો રૂપી રાવણની જેલમાં પડ્યા છે, હું સર્વની સદ્ગતિ કરું છું. મને કહેવાય પણ છે દુઃખહર્તા સુખકર્તા. રામરાજ્ય તો જરૂર નવી દુનિયામાં હશે.

આપ પાંડવોની હમણાં છે પ્રીત બુદ્ધિ. કોઈ-કોઈની તો તરત જ પ્રીત બુદ્ધિ બની જાય છે. કોઈ-કોઈની ધીરે-ધીરે પ્રીત જોડાય છે. કોઈ તો કહે છે બસ અમે બધું બાપને સમર્પણ કરીએ છીએ. સિવાય એક નાં બીજું કોઈ રહ્યું જ નથી. બધાનો સહારો એક ગોડ (ઈશ્વર) જ છે. કેટલી સરળ થી સરળ વાત છે. બાપને યાદ કરો અને ચક્રને યાદ કરો તો ચક્રવર્તી રાજા-રાણી બનશો. આ સ્કૂલ જ છે વિશ્વનાં માલિક બનવાની, ત્યારે ચક્રવર્તી રાજા નામ પડ્યું છે. ચક્રને જાણવાથી પછી ચક્રવર્તી બને છે. આ બાપ જ સમજાવે છે. બાકી આરગ્યું કાંઈ પણ નથી કરવાની. બોલો, ભક્તિમાર્ગની બધી વાતો છોડો. બાપ કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો. મૂળ વાત જ આ છે. જે તીવ્ર પુરુષાર્થી હોય છે તે જોરથી ભણવામાં લાગી જાય છે, જેમને ભણવાનો શોખ હોય છે તે સવારે ઊઠીને અભ્યાસ કરે છે. ભક્તિવાળા પણ સવારે ઊઠે છે. નૌઘા ભક્તિ કેટલી કરે છે, જ્યારે માથું કાપવા લાગે છે તો સાક્ષાત્કાર થાય છે. અહીંયા તો બાબા કહે છે આ સાક્ષાત્કાર પણ નુકસાનકારક છે. સાક્ષાત્કારમાં જવાથી ભણતર અને યોગ બંને બંધ થઈ જાય છે. સમય વેસ્ટ (ખોટી) થઈ જાય છે એટલે ધ્યાન વગેરેનો શોખ તો બિલકુલ નથી રાખવાનો. આ પણ મોટી બીમારી છે, જેથી માયાની પ્રવેશતા થઈ જાય છે. જેમ લડાઈનાં સમયે સમાચાર સંભળાવે છે તો વચમાં એવી કોઈ ખરાબી કરી દે છે જે કોઈ સાંભળી ન શકે. માયા પણ અનેકોને વિદ્ય નાંખે છે. બાપને યાદ કરવા નથી દેતી. સમજાય છે આમની તકદીરમાં વિદ્ય છે. જોવાય છે કે માયાની પ્રવેશતા તો નથી. બેકાયદેસર તો નથી કાંઈ બોલતાં તો પછી ઝટ બાબા નીચે ઉતારી દેશે. ઘણાં મનુષ્ય કહે છે - અમને ફક્ત સાક્ષાત્કાર થાય તો આટલું બધું ધન માલ વગેરે અમે તમને આપી દઈશું. બાબા કહે છે આ તમે પોતાની પાસે જ રાખો. ભગવાનને તમારા પૈસાની શું દરકાર છે. બાપ તો જાણે છે આ જૂની દુનિયામાં જે કાંઈ છે, બધું ભસ્મ થઈ જશે. બાબા શું કરશે? બાબા પાસે તો ફુરી-ફુરી (ટીપે-ટીપે) તળાવ થઈ જાય છે. બાપનાં ડાયરેક્શન પર ચાલો, ડોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ખોલો, જ્યાં કોઈ પણ આવીને વિશ્વનાં માલિક બની શકે. ત્રણ પગ પૃથ્વી પર બેસી તમારે મનુષ્યને નર થી નારાયણ બનાવવાનાં છે. પરંતુ ૩ પગ પૃથ્વીનાં પણ નથી મળતાં. બાપ કહે છે હું તમને બધાં વેદો- શાસ્ત્રોનો સાર બતાવું છું. આ શાસ્ત્ર છે બધાં ભક્તિમાર્ગનાં. બાબા કોઈ નિંદા નથી કરતાં. આ તો ખેલ બનેલો છે. આ ફક્ત સમજાવવા માટે કહેવાય છે. છે તો પછી પણ ખેલ ને. ખેલ ની આપણે નિંદા નથી કરી શકતાં. આપણે કહીએ છીએ જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા તો પછી તેઓ ચંદ્ર વગેરેમાં જઈને શોધે છે. ત્યાં કોઈ રાજાઈ રાખી છે શું? જાપાની લોકો સૂર્યને માને છે. આપણે કહીએ છીએ સૂર્યવંશી, તેઓ પછી સૂર્યની બેસી પૂજા કરે છે, સૂર્યને પાણી ચડાવે છે. તો બાબાએ બાળકોને સમજાવ્યું છે કોઈ વાતમાં વધારે આરગ્યું નથી કરવાની. વાત જ એક સંભળાવો બાપ કહે છે - મામેકમ યાદ કરો તો પાવન બનશો. હમણાં રાવણ રાજ્યમાં બધાં પતિત છે. પરંતુ પોતાને પતિત કોઈ માને થોડી છે.

બાળકો, તમારી એક આંખમાં શાંતિધામ, એક આંખમાં સુખધામ બાકી આ દુઃખધામ ને ભૂલી જાઓ. તમે છો ચૈતન્ય લાઈટ હાઉસ. હમણાં પ્રદર્શની માં પણ નામ રાખ્યું છે - ભારત ધ લાઈટ હાઉસ.....પરંતુ તેઓ કાંઈ થોડી સમજશે. તમે હમણાં લાઈટ હાઉસ છો ને. પોર્ટ (બંદર) પર લાઈટ હાઉસ સ્ટીમર ને રસ્તો બતાવે છે. તમે પણ બધાને રસ્તો બતાવો છો મુક્તિ અને જીવન મુક્તિધામનો. જ્યારે કોઈ પણ પ્રદર્શનીમાં આવે છે તો ખુબ પ્રેમથી બોલો - ગોડફાધર (પરમપિતા) તો બધાનાં એક છે ને. ગોડફાધર અથવા પરમપિતા કહે છે કે મને યાદ કરો તો જરૂર મુખ દ્વારા કહેશે ને. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, આપણે બધાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ છીએ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી. આપ બ્રાહ્મણોની તે બ્રાહ્મણ પણ મહિમા ગાએ છે બ્રાહ્મણ દેવતાય નમઃ. ઊંચે થી ઊંચા છે

જ એક બાપ. એ કહે છે હું તમને ઊંચે થી ઊંચો રાજયોગ શીખવાડું છું, જેનાથી તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તે રાજાઈ તમારાથી કોઈ છીનવી ન શકે. ભારતનું વિશ્વ પર રાજ્ય હતું. ભારતની કેટલી મહિમા છે. હવે તમે જાણો છો કે આપણે શ્રીમત પર આ રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) તીવ્ર પુરુષાર્થી બનવાનાં માટે ભણવાનો શોખ રાખવાનો છે. સવારે-સવારે ઊઠીને ભણતર ભણવાનું છે. સાક્ષાત્કાર ની આશ નથી રાખવાની, આમાં પણ સમય વેસ્ટ થાય છે.
- 2) શાંતિધામ અને સુખધામને યાદ કરવાનું છે, આ દુઃખધામને ભૂલી જવાનું છે. કોઈથી પણ આરગ્યું નથી કરવાની, પ્રેમથી મુક્તિ અને જીવનમુક્તિધામ નો રસ્તો બતાવવાનો છે.

વરદાન :- નિમિત્ત ભાવ દ્વારા સેવામાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવાવાળા શ્રેષ્ઠ સેવાધારી ભવ

નિમિત્ત ભાવ-સેવામાં સ્વતઃ સફળતા અપાવે છે. નિમિત્ત ભાવ નથી તો સફળતા નથી. શ્રેષ્ઠ સેવાધારી અર્થાત્ દરેક કદમ બાપનાં કદમ પર રાખવા વાળા. દરેક કદમ શ્રેષ્ઠ મત પર શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા. જેટલાં સેવામાં, સ્વમાં વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ જાય છે એટલાં જ સમર્થ બનો છો અને સમર્થ આત્મા દરેક કદમમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરે છે. શ્રેષ્ઠ સેવાધારી તે છે જે સ્વયં પણ સદા ઉમંગ ઉત્સાહ માં રહે અને બીજાઓને પણ ઉમંગ ઉત્સાહ અપાવે.

સ્લોગન :- ઈશ્વરીય સેવામાં સ્વયંને ઓફર કરો તો આફરીન મળતી રહેશે.